

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.771/2023/10.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. február 22. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2023. június 19. napján kihirdetett 5.B.26/2022/495. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott pártfogó felügyeletét rendeli el a próbaidő tartamára.

Megállapítja, hogy Terhelt2 IV. r. vádlott 2019. június 5. napjától 2019. június 28. napjáig volt előzetes fogvatartásban és ezen időtartamot számítja be a szabadságvesztésbe a végrehajtás elrendelése esetén.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatalánál BL00329/2023/1. számon bevételezett és Terhelt2 IV. r. vádlottnál vagyonek Kobzás alá eső összeg helyesen: 11 304 260 (tizenegymillió-háromszáznégyezer-kettőszázhatvan) forint.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt2 IV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: egyéb1

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában a bűnösség beismerésének elfogadása után Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], 2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 6 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], valamint 34 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont];

Terhelt2 IV. r. vádlottat pedig folytatólagosan, részben társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], 2 rendbeli folytatólagosan, 1 rendbeli társtettesként, 1 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 6 rendbeli folytatólagosan, felbujtóként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és 30 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont].

Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 2 (kettő) év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, 6 000 forint napi összegű, 1 800 000 forint végösszegű pénzbüntetésre, míg Terhelt2 IV. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 1 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, 10 000 forint napi összegű, végösszegében 3 000 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztések végrehajtását mindkét vádlott esetén 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Terhelt2 IV. r. vádlott esetében beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt – végrehajtás esetére – a kiszabott szabadságvesztésbe, a pénzbüntetés megfizetésére pedig mindkét vádlottnál 20-20 havi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy az egyhavi részlet összege Terhelt1 I. r. vádlottnál 90 000 forint, míg Terhelt2 IV. r. vádlottnál 150 000 forint. Meghatározta a befizetés módját és meg nem fizetés esetére a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásának a feltételeit.

Terhelt1 I. r. vádlottnál 1 550 000 forint, míg Terhelt2 IV. r. vádlottnál 11 843 260 forint Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

A sértett1 magánfél polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Döntött a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére megállapítva, hogy 167 882 forint bűnügyi költséget az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést, kizárólag Terhelt1 I. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetések súlyosítása, a tartam felemelése, a büntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése, és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében. Indokai szerint a bűncselekmények tárgyi súlyára és halmazatára tekintettel a vádlottakkal szemben alkalmazott büntetés túl enyhe, lényeges súlyosítása indokolt végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazásával.

[3] Más jogosult nem terjesztett elő jogorvoslatot, így a marasztaló döntéssel érintett terhelt3 II. r., terhelt4 III. r., terhelt5 VI. r., terhelt6 XIII. r., terhelt7I XIII. r., terhelt8 XXI. r., terhelt9

XXXVI. r., és terhelt10 XXIII. r. vádlottakkal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.393/2023/2. számú észrevételében az ügyészségi jogorvoslatot fenntartva, iránya szerint indítványozta az elsőfokú ítélet mindkét vádlott terhére – tanácsülésen – történő megváltoztatását, a büntetés súlyosítását, egyéb részekben a sérelmezett határozat helybenhagyását a jogorvoslattal élő vádlottaknál.

[5] Terhelt1 I. r. vádlott védője a vádhatósági perorvoslatra tett észrevételében bírósági határozatokra is hivatkozva érvelt az enyhítő tényezők nagy nyomatéka mellett, egyben okiratot csatolva igazolta, hogy a terhelt új, állandó munkaviszonyt létesített (6. sorszámu másodfokú irat).

Terhelt2 IV. r. vádlott védője szintén utalt a bírói gyakorlatra és különösen a terhelt cselekmény után tanúsított pozitív, a kár megtérítésével kapcsolatos magatartására, indítványozva az elsőfokú ítélet helybenhagyását (9. sorszámu másodfokú irat).

[6] Az ítéltábla az ügyészségi fellebbezést Terhelt2 IV. r. vádlott védőjének indítványa folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése értelmében nyilvános ülésen bírálta el, figyelemmel a Be. 598. § (2) bekezdésére is. A védő határidőben érkezett, joghatályos indítványa a tanácsülésen történő elbírálást kizárta.

[7] A nyilvános ülésen az ügyész nem vett részt, míg a védők észrevételüket fenntartva az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, a megjelent Terhelt2 IV. r. vádlott megbánását hangoztatta.

[8] Az ügyészség fellebbezése csak kisebb részben, Terhelt1 I. r. vádlottat érintő joghátrány tekintetében alapos, egyebekben alaptalan.

[9] Figyelemmel arra, hogy az ügyészség a vádlottak terhére irányuló jogorvoslatát kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentette be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül, figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésére, mely felülbírálat a Be. 590. § (9) bekezdés értelmében kizárólag a perorvoslattal érintett vádlottakra terjedt ki.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell

szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítését érintő rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelmszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetéssel kapcsolatos rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket.

[11] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárását a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető. Kiemelést érdemel, hogy a bűnösség beismerésének elfogadása mindkét vádlott esetében perrendszerű volt, a hármas perjogi feltétel teljesült [Be. 504. § (2) bekezdés a) -c) pont]. Itt utal az ítéltábla arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott már az előkészítő ülésen a váddal egyező bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, míg Terhelt2 IV. r. vádlott nem mondott le a tárgyaláson való jogáról és a váddal egyező beismerő vallomását csupán az elsőfokú eljárás végén tette meg és ezt kártérítési szándékának valóra váltásával indokolta, ez megtörtént, hiszen e vádlott a törvényszék letéti számlájára 11 304 260 forintot befizetett (bírósági iratok V. kötet 492. lapszám).

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentette be a vádhatóság. Ilyenkor az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. E kötöttség a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozott, úgynevezett történeti tényállásra vonatkozik, nem terjed ki viszont a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írt tényekre, közöttük a korábbi büntetésekre vonatkozó adatokra, melyek helyesbíthatók, kiegészíthetők a korlátozott revíziót követően is.

[13] A másodfokú eljárás adatai alapján a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írt tényeket a védő által csatolt okirat alapján az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2023. szeptember 18. napján határozott időtartamú munkaviszonyt létesített a székesfehérvári székhelyű érdekelt1-vel, mely társaságnál kereskedelmi képviselőként havi bruttó 350 000 Ft az alapbére (6. sorszámú másodfokú irat). Terhelt2 IV. r. vádlott jelenleg autókereskedéssel foglalkozik, állandó, legalább havi 700-800 ezer forint jövedelme van, feleségével gyermekvállalást terveznek, ennek érdekében házastársa lombik programban vesz részt (a nyilvános ülésen a terhelti meghallgatás adatai, 10. sorszámú jegyzőkönyv).

[14] A kiegészítéssel a jelzett tények is teljesek és megfelelő alapul szolgálnak a joghátrány megválasztásához.

[15] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést Terhelt1 I. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak bűnösségére. A felülbírálat során az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt, amely a terheltek felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[16] A cselekmények minősítése és számának meghatározása is megfelel az anyagi jogi szabályoknak, helyes a részbeni folytatólagos elkövetés megállapítása, miként az elkövetői alakzatok rögzítése is.

[17] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta és a vádlottakkal szemben alapvetően a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki, mely büntetések lényeges súlyosítására a másodfokú bíróság nem látott alapot.

[18] A vádlottak utolsó bűncselekményére 2019. február 28. napján került sor (36. tényállási pont), a jogerős elbírálásig közel öt év telt el, ami jelentős időmúlás és kihatással kell, hogy legyen az alkalmazott büntetésre. Az I. r. vádlott már az előkészítő ülésen teljeskörű, a váddal egyező beismerő vallomást tett, megkönnyítve ezzel a büntetőeljárás időszerű befejezését, míg a IV. r. vádlott ezt az elsőfokú eljárás befejezése előtt tette meg, de ő is a váddal egyezően ismerte el a büntetőjogi felelősségét és önként megtérítette az általa okozott több, mint 11 000 000 forint összegű kárt. Terhelt2 IV. r. vádlottnál jól érzékelhető volt a másodfokú eljárásban is a megbánás, a bűnösség elismerésének pedig mindkét vádlottnál igen nagy nyomatékot kell tulajdonítani.

[19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint is a büntetési célok elérhetők feltételes elítéléssel, azaz tényleges szabadságelvonás nélkül. A joghátrány, különösen Terhelt1 I. r. vádlottnál valóban méltányos, de olyan mérvű súlyosítása nem szükséges, mely alapot adna az ítélet megváltoztatására.

[20] A büntetés Terhelt2 IV. r. vádlott esetében mindenben törvényes, Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében azonban az ítéltábla indokoltnak tartotta a próbaidő eredményes elteltéhez a terhelt rendszeres figyelemmel kísérését, ezért a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pont és a 70. § (1) bekezdés c) pont alkalmazásával a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét rendelte el. E vádlottnál nem vitásan a szankció meghatározásánál anyagi jogi határesetről van szó, figyelembe véve a büntetési tételt és a halmazat nagy számát is, viszont az egyéni megelőzés e részben hangsúlyosabb, mely nem indokolja a terhelt rendeződő életvitelének a szabadság elvonása általi „megtörését”.

[21] Az elsőfokú bíróság az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozatára figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése miatt hivatalból vizsgálta az előzetes mentesítés lehetőségét a vádlottaknál és nemlegesen foglalt állást, amit határozatának [661]

bekezdésében részletesen és helytállóan megindokolt. Ezen indokokkal az ítéltábla is teljes egészében egyetértett.

[22] Nagyrészt törvényesek az ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is.

[23] Terhelt2 IV. r. vádlottnál azonban az előzetes fogvatartást érintő rendelkezés téves, ezért azt a másodfokú bíróság a nyomozási iratok 468. lapszám alatt csatolt, kényszerintézkedésre vonatkozó okirat alapján helyesbítette, utalva arra, hogy az előzetes fogvatartás tényét az elsőfokú bíróság külön fel sem tűntette.

[24] A IV. r. vádlottnál továbbá a kár megtérítése érdekében befizetett és vagyonek Kobzással érintett összegre vonatkozó rendelkezést a letétkezelési szám és az összegszerűség kapcsán kellett helyesbítenie, mely adatok az iratok tartalmától eltértek (bíróági irat 492.).

[25] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta Terhelt1 I. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak esetében.

[26] Az ítéltábla Terhelt2 IV. r. vádlott megváltozott személyazonosító okmányának számát a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja alapján tüntette fel a rendelkező részben.

[27] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy felülbírálattal nem érintett terheltak esetében is indokolt lehet az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó, esetükben már e döntés előtt jogerős rendelkezések módosítása. Ezt az ítéltábla csak megjegyzi, de felülbírálat hiányában felhívást, utasítást e körben nem adhat, az elsőfokú bíróság hivatalból, vagy pedig az ügyészség indítványára egyszerűsített felülvizsgálat során vizsgálhatja meg a kérdést és a fellebbviteli főügyészség észrevétele értékelhető konkrét indítványként is, de nyilvánvalóan az ítéltábla kiemelése hivatalból is alapot ad a jelzett eljárásra.

[28] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2024. február 22.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 5.B.26/2022/495. számú ítélete Terhelt1 I. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottakra nézve a Debreceni Ítéltábla Bf.I.771/2023/10. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. február 22.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke